

Under Forhandling fattes de tilbageftaaende Indstillinger og Forslag, nemlig Indstillingerne i Betænkningen under Nr. 10, 17 og 18 og S. N. Hanfens udenfor Betænkningen stillede Forslag under Nr. 2 og 7.

Ordføreren (E. H. Nielsen): Det første Indstillingspunkt under Nr. 10 angaar et Andragende fra Havnekommissionen i Marstal. Det er et Andragende, der nu for tredje Gang foreligger Thinget. Den første Gang kom det ikke til Behandling, af den Grund, at det indkom for sild. Sjør fremkom Andragendet atter, og der gives i den ifjor afgivne Betænkning et udførligt Uddrag af selve Andragendets Indhold. Det vil deraf ses, at ved Stormfloden den 13de November 1872 lede Skibene i Marstal Havn ikke saa ganske lidt paa Grund af, at den østre Mole ikke havde den tilhørlige Høide. Havnekommissionen ansøgte derfor først Ministeriet om Hjælp til at faae denne Mole ombygget saaledes, at den fik et bredere Fundament paa 4 Fod og en større Høide af 3 Fod. Ministeriet gav et afflaaende Svar, men henviste de Paagjældende til Centralkomiteen. Denne skænkede Havnekommissionen 2,000 Rd., men erklærede samtidig dermed, at den ikke saae sig istand til at give Noget til Havnemolens Ombygning. Det Udvalg, der var nedsat ifjor, indstillede ikke dette Andragende til Ministeriet, idet det ikke var Udvalget bekendt, hvorledes Marstal Bys økonomiske Forhold i det Hele vare; disse Forhold ere nu blevne oplyste iaar, og i de meddelte Oplysninger siges det, at Marstal Havn har en Gjæld af 14,000 Kr. og ikke er istand til at afbetale Noget paa den. Svormeget Byens Gjæld er, eller om den overhovedet har nogen, staa der, saavidt jeg er indrer, ikke Noget om; den har formodentlig ingen. At Forholdet er saaledes, er godtgjort ved Attester saavel fra Herredsfogden som fra Svendborg Amt, der siger, at Marstal Bys økonomiske Forhold ere saaledes, at den kun har 6 Lønder Hartorn og ingen Aktiver, og derfor maa man faa at sige udelukkende paaligge dens Skatter efter Formue og Leilighed. Disse Oplysninger have imidlertid ikke været tilfredsstillende nok for Udvalgets Flertal til at mene at kunne anbefale dette Andragende, der, som sagt, gaar ud paa at give Havnemolen den af mig nævnte Breddes og Høides, hvilket vil koste 20,000 Rd., som Havnekommissionen søger om at erholde af Statskassen. Udvalgets Flertal har ikke kunnet finde dette rigtigt, i Særdeleshed naar man vil sammenligne denne By med, hvorledes andre lignende Byer ere stillede. Jeg skal som oplysende Exempel nævne, hvad der er foregaaet i Svanike, og hvorledes denne lille By paa Bornholm er stillet. Denne lille Bys Havn led ogsaa meget i 1872 ved den nævnte Stormflod, og den henvendte sig i den Anledning til Centralkomiteen. Denne saae, at der her var Grund til at hjælpe, hvad den ikke fandt der var

Grund til for Marstals Vedkommende, uden forsaavidt at den gav de 2,000 Rd., jeg har omtalt, til Skibene, og sagde, at den vilde give Alt, hvad det kostede at bygge en bedre Havn i Svanike. Den oprindelige Plan lød paa 27,000 Rd., og Centralkomiteen bevilgede deraf de 25,000 Rd.; siden viste det sig imidlertid, at Havnen ikke kunde opføres for disse 27,000 Rd., men vilde kræve et langt større Beløb, nemlig 62,000 Rd. mere. Det var en ganske artig Feilregning fra 27,000 Rd. til 89,000 Rd., men disse 62,000 Rd., som her krævedes mere, har denne lille fattige By selv paataget sig at udrede hver eneste Skilling af (Steenstrup: Lad os høre, hvad Lolland har gjort). Hvad vedkommer det denne Sag, her er ikke Noget oplyst om, at Lolland har hjulpet Svanike Havn, og det tror jeg ganske vist heller ikke, at Lolland har gjort, men denne lille fattige By har selv udredet de 62,000 Rd., og nu viser det sig siden, at Planen ikke er bleven overholdt, og det har været Grunden til, at selve dette Beløb ikke kunde slaa til, men at der yderligere krævedes 35,000 Rd. Først nu kommer man med et Forlangende om et lille Laan af Statskassen, og dette sker for denne lille Bys Vedkommende, som kun er halv saa stor som Marstal, der jo synes at være en meget nærsom og driftig By. Jeg har altid ment, at det var godt at støtte disse Havneforetagender, og jeg har oprindelig været noget stemt for at komme Marstal Havn til Hjælp; men siden jeg er bleven oplyst om Forholdene baade i Svanike og flere andre Steder (Steenstrup: Lolland og Fjaltner) ja, hvad vedkommer det denne Sag, det ærede Medlem kan, naar han faar Ordet, tale om Lolland og Fjaltner saa meget, han vil — siden jeg er bleven oplyst om Forholdene andre Steder, er det mig klart, at Ministeriet har handlet rigtigt ved at give et afflaaende Svar overfor Marstal, og Centralkomiteen ligesaa, da det ellers vilde føre altfor vidt, dersom man vilde gaa ind paa dette Forlangende. Jeg tror dermed at have anført Flertallets Grunde for dets Indstilling; Mindretallet vil forhaabentlig selv anføre dets Grunde for at yde det forlangte Bidrag. Indstillingen under Nr. 17, hvortil knytter sig Betænkningens Nr. 13, angaar et Andragende, der er indsendt fra Beboerne i Nørre-Lyrstrup Herred, som gaar ud paa, at de ønske, at der maa blive anlagt en Vej fra Veststrup og Sjælland Skove til Frederikshøj Toldsted, en Strækning af 3,800 Alen. De ere nemlig blevene saa uheldig stillede ved Toldgrænsen, idet de maa gaa en betydelig Omvei og lide meget derved. I flere Aar have de gjentagne Gange søgt men forgjæves. Dette er Andragendets Nr. 1. Dets Nr. 2 gaar ud paa, at de ønske Erstatning for den Skade, som Toldpersonalet har tilføjet forskellige Eiendomme. Ministeriet har ogsaa indrømmet, at de i Fremtiden skulle faae Erstatning, men det har ikke villet givet Erstatning for Ma-